

XXXV.

Свидѣтелството.

Засѣданіята на инквизиціонното съдловище ставахъ катадневно, защото приближаваше времето на *ауто-да-фето*. Нови осѣжданія увеличавахъ числото на жертвѣтъ. Сѣка заранъ Естеванъ и апостолтъ идѣхъ въ съдловището съ надежда да видѣтъ управителя. Обвиненитѣ бѣхъ многочисленны и са сѣдѣхъ наредъ, щото едва на третія день са представи Еммануилъ Аргозо. Засѣданіето бѣше многочисленно и тържественно, защото щѣхъ да са сѣдѣтъ лица отъ высшя кръгъ на обществото. Жуанъ д'Авила, извѣстенъ отъ Жозе чрезъ Коко, доде съ Естевана и сѣднѣ на столоветѣ на свидѣлѣтъ. ⁽¹¹⁹⁾ Като са изпълни засѣданіето, дѣвятѣ отъ къмъ предсѣдателя врата са отворихъ и са представихъ подсѣдимитѣ водимы отъ сбироветѣ и отъ палачитѣ. Обвиняемитѣ бѣхъ петмина. Първа игуменката на Кармелиткитѣ, вторитѣ, единъ доминиканецъ, третитѣ и четвъртитѣ двама юношы въ цвѣта на младинитѣ си, и петитѣ идѣше Еммануилъ Аргозо, пооздравѣлъ малко, но съ лице много измѣнено отъ страданіята и мъкитѣ, тѣй щото Естеванъ не може да го познае.

— Ето управительтъ, рече му апостолтъ ниско.

— Боже мой! отвориъ момѣкътъ, възможно ли е туй.

Графъ де Чевалосъ бѣше изгубилъ величественното онуй и рыцарско изразеніе съ което са отличаваше между благороднитѣ на онѣзи епоха. Той сѣднѣ много нажаленъ. Сбироветѣ и палачитѣ са справихъ на мѣстата си. А Петръ Арбуезъ като изгледа обвиняемитѣ, рече на игуменката:

(119) Инквизиціята за да са показва безпристрастна, имаше, както въ сичкитѣ други съдловища, и тя столове за свидѣлѣтъ. Но който бы посмѣилъ да са еви като такъвъ, тя намѣрваше срѣдство да осѣди него на същото наказаніе, на което подлежѣше осѣденя.